

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre
Félévre
Negyedévre
Egy hónapra

10 frt — kr.
5 — —
2 — 50 —
1 — —
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű és többzöld hirdetések alkusz szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-díj minden külön beiktatásért 80 kr.

A Csokonai-kör a vidékkel szemben.

Hajdu-Nánás, nov. 13.

Mint valami kedves kövér nagyanyó, akinek bidres-bodros a fehér fejkötője, ránczok sincsenek még selymes, piros arcán, ragyogósak a szemei is, olybá tűnik fel nekem Debreczen, akinek meg van mindene: tele kamarája, pinczéje, buzás verme, egyedül csak az édes hozzátartozói, azok akik hiányoznak... Pedig század évek óta híres a kollégiuma, a kálvinista tudományosságának tüzelő helye; híresek vásárai, melyekre még Veneziából is elhordta portékáit a kalmár. De mint vasuti, mint hivatali központ is hivatalva volna Debreczen az ország olyan érdekes, főúterevé lenni, mint amilyen lent Arad vagy közelebb Nagyvárád.

És mégis, bár a hajdu-kerületet is eltörölték és Debreczen hivatalos székhelyévé lett egy gazdag vármegyének úgy tetszik nekünk, mintha ma is egyedül csak anyagi érdekszálak volnának, melyek Debreczenhez kötik a jó hajdukát, kik bé-bémennék a vármegyegyűléseire, egy-egy vásárra vagy ha a törvénykezés szorítja meg őket, de akkor örülnek inkább, akkor mondanak hála Istennek, mikor a viczinális vagy a bricska már ha zafelé döcögötteti őket...

Mert ép ez itt a baj, hogy még ma is teljesen hiányzik az a baráti, rokonijóindulat, szeretet Debreczen és nagy vidéke között, mely például a biharmegyei gentry és magyarság szívét még a legtávolabb Biharországban is megdobogtatja a pakfongnak csufolt Váradért.

Vagy említsük azokat is, akik a híres Arad környékén laknak?...

Mert nagy baja Debreczennek, ha alkot is valamit, mindig csak magára gondol, a vidéket pedig, mint csak üzlettársat, nem pedig testvérként tekinti.

Ezt az állapotot kellene megszüntetni hát, ehelyett az üzleties viszony helyett kellene valami lelki rokonindulatot, szellemi barátságot támasztani Debreczennek a vidékkel szemben maga iránt, hogy mindnyájan tarthatnánk Debreczen a mi Debreczenünknek, nem pedig az öreg kínai városnak, melynek falai között javaink szétfolynak...

És vajjon mi, ki csinálhatná meg jobban ezt a kapcsolatot velünk vidékiekkel, ha ugyan nem a nemes hivatású Csokonai-kör, mely már szervezeténél fogva is első tényező a melegség, a szivfrigyeinek gerjesztésére?...

Bizony erről a sokat emlegetett Csokonai-körrel, melynek élén Debreczen

első emberei állanak, tagjai pedig mind lelkesülmi tudó emberek, mikor megalakult az első örömmámorban, azt hittük, hogy ez az egyesület több leendő az egyszerű felolvasó egyesületnél. De mivel ez is szigorúan debreczeni jelleget öltött fel, fejlődésében megakadt, s ma csak olyan, mint a szendergő gyermek...

Kicsinyiségemben nem szándékom programot jelölni e nemes egyesületnek, de mivel Aradon személyesen tapasztaltam, hogy az ottani Kölcsey-egyesület mily lendületet vett, mily baráti kapcsolatot alkotott, midőn működési körébe a vidéket is bevonta, hát azért azt vélném, hogy a debreczeni Csokonai-egyesület is ép ily missziót teljesítene óriás vidékének megszibbadt szellemi életében, ha például mondjuk; Bősörményben, Szoboszlón, Nánáson, Székelyhidon, Diószegen, Polgáron, Szent-Mihályon és a többi ily nagyobb környékbeli helyeken fiók-osztályokat szervezve, felkeltén az érdeklődést maga iránt, de meg Debreczen iránt is...

És a vidékeken is tagokat verbuválva, a szervezőket kikeresve, akik hitem szerint bizony-bizony kerülnének számosan s tehetségükhöz képest járulnának is az egyület támogatására. Cserében az anya-egylet által rendezett szellemi szórakozásokért, felolvasásokért melyeknek műsorába a jobb vidéki erőket is bele lehetne venni, meg azért az egyesületi évkönyvért is szívesen fizetné mindenki a tagságdíjat, melyben az egyület felolvasásain szerepelt és a választmány többsége által kijelölt debreczeni és vidéki szerzők érdemesebb műveit adná közre a kör?...

Aradnak sem theologiája, sem jogakadémiája nincsen, melynek ifjusága pedig minden módon lelkes támogatója lehet az ily eszmék valóításának, egy-egy jó szavaló vagy dalos legény, egy-egy jó verselő tagja által, sőt még intelligenciája sincs oly tekintélyes, mint Debreczennek, mégis a Kölcsey-kör az által, hogy érdekközösségbe bevonta a vidéket is, nemcsak szépen boldogul, nemcsak az ereklje muzeumot költségekkel felbirja tartani, hanem már is, a Zichy-képek sokszorosításából jó haszna volt, oly módon van, hogy saját palotát szándékozik emelni, a mely valóban igazi kultur-palota lesz...

És több élelmességgel, több hevüléssel a debreczeni Csokonai-kör is megtehetné mindezt, sőt még a hazafiság és magyarosodás érdekében is sokat tehetne — nem az áldomás mondásokra értem — hisz Debreczenhez alig két-három órajárásra már kezdődik az oláh-

ság Létánál. De meg azoknak a falusi községi zsidó iskoláknak szegénytanítóit is, akik alig birva a versenyt a b o c h e r - z u g i s k o l á k k a l, melyekben jüdisch-deutsch a tanítási nyelv, vajjon nem volnának e érdemesek egy ily magas hazafias egyesület nyilvános kitüntetésére esetleg anyagi jutalmazásra is? Meg azok a kóbor szintársulatok érdemesebb dtrektorai, kik pedig szinte a nemzeti eszmék terjesztői, ha ugyan nem a Goldstein Számmal csábitgatják a közönséget, akik sokszor a legnagyobb nyomorral küzdenek ezeken a gazdag magyar vidékeken is, hát nem részesülhetnének egy ily egyesület részéről ezek az árvák is segítségben, ha az: vidéki fiókjai, vidéki tagjai, által felkaroltatná ügyöket? ... Meg érdemes dolog volna Csokonaink műveinek sokszorosítása és terjesztése is, mert ezek méltóbbak a pártolásra, mint azok a piros fedelű rémregények, a melyekkel kapzsi pesti kiadóok uzsora-naszonra elarasztlják vidékünköt is? ...

De hol van Csokonainknak is a muzeuma, hol találni olyan Csokonai-szobát, melyet egybe lehetne kötni a hajduság muzeumával, hisz annyira becses emlék van nálunk a vidéken is, régi fegyverek, képek, irások, könyvek, hogy szinte véték e drága emlékeket kallódásnak engedni? ...

No de, mint mondtam is, kicsinyiségem épen nem akart programot adni e nemes egyesületnek, melynek élén a debreczeni társadalom elsői állanak, csupán egy álomszerű tervnek tekinthető ez, de mely ha megvalósulhatna, mindjárt testvéribb kötelék fűzné össze Debreczent a vidékével s mely éltetőjévé lehetne messze határokig a művelődés, az irodalom pártolás, a fajszereget, a haza szeretet eszméinek, — mikért szerintem soha nem nagy bármilyféle fáradtság, de a mik a Csokonai-kört legszebb hivatására emelhetnék, hogy lenne már egyszer Debreczen, a mi Debreczenünk is! ...

ifj. Mórincz Pál.

A kecskeméti választás. Kecskeméten Nagy Mihály szabadelvű párti ötvennyolcz többséggel győzött Zichy Nándor gróf néppárti felett.

A pótválasztások. Vácson: Gajári Géza győzelme bizonyos. A szentlőrinczi kerületben Jeszenszky Ferencz Kossuth-párti jelöltnek estig 1763; Darányi Ferencz dr. néppártinak 401 szavazata van. — Várnán (Kisucza-

új helyi ker.) a néppártai fanatizálják a polgárokat. De a k a néppárt egyik bizalmi érffia kikelt a körjegyzői kar ellen. Tegnap estig Sip e k y kormánypárti kapott 72, M a r k o v i c h néppárti 25 szavazatot. A kormánypárt győzelme attól függ, vajjon visszamer-e utasítani 1000 szavazatot.

A városok meghunyászkodása.

Az is egyik elsomorító és visszataszító jelensége a mai korrumpált közszellemnek, hogy azok a jelentékenyebb városok, amelyek egy-egy nagyobb vidék természetes emporiumát képezik, az utóbbi időben, kevés kivétellel a kormánypárt táborába küldik országgyűlési képviselőiket. Pedig hát a városok közönsége mindenütt a világon demokratikusabb, a közszabadság és az újabb eszmék propagálására fogékonyabb, mint a már foglalkozásánál fogva conservatívabb föld népe, — s épp ezért a külföld városait első sorban látjuk az ellenzéki zászlói alatt küzdeni; de ugyanazt láttuk hazánkban is mindaddig, míg a Tisza-regine fertőztető lehe át nem járta közéletünket, s a polgári és politikai erkölcsöket meg nem mértelyezte,

Minél inkább sülyedtünk azonban az önző anyagiasság posványába, amelynek gőzén keresztül a magasabb nemzeti ideáloknak csak eltorzított árnyképei láthatók s csak az aranyborjú intenzív fénye lelkesíti még a nemzet nagy részét: annál nagyobb fokban gyöngült a városok ellenzéke, míg végre Bánffy alatt odajutottunk, hogy Magyarország váro ai igen kevés kivétellel Bánffy lábainál hevernek. Akik azonban ezt a városi polgárság önkéntes meggyőződésből eredt meghódolásának merészlik hirdetni, azok valóban a

bambasággal határos együgyűséggel vádolják a polgári osztályt, mert valóban az együgyűségnek nem csekély foka kellene hozzá, hogy a városok önként tolják annak a kormányrendszernek a szekerét, a mely közvetve és közvetlenül következetesen működik e városok fejlődésének minden módon való megakasztásán.

Míg a megyei törvényhatóságok összes közigazgatási kiadásait az államkincstár viseli, addig a városok közigazgatási kiadásaihoz egy fillérrel sem járul; a tulnyomó nagy részben városokban lakó állami tisztviselőktől azonban beszedi a maga adóját, a melyből a városoknak semmit sem juttat. Bármiféle állami intézmény létesítésénél valóságos sarcozt vet ki a városokra, de a regále ugynevezett »megváltásánál« kiragadta a városok kezéből azok egyetlen fejlődésképes jövedelmi forrását. — Vasuti forgalmi és kereskedelmi politikájával a vidék rovására a fővárosba centralizálja az ország egész kereskedelmét és iparkamarát: s a vidéki városok polgári mégis önként hódolnának meg ennek a kormányrendszernek?

Aki azt állítja, éppen úgy ámit, mint az, a ki mai parlamentünket a nemzeti akarat valódi kifejezőjének mondja. Mert a városokban a kormányának a nép akarata meghamisítására gyakorlatba vett általános fegyverén, a pénz hatalmán kívül még két hatalmas eszköz áll rendelkezésére. Az első ezek közt — mint most is az országszerte minden tagadás daczára napnál világosabban a választásoknál behizonyult — a nagy hivatalnoksereg, a melyet a kormány Tisza óta megsokosított hatalmi érdekek szolgája gyanánt tekinteni, s ez a nézet már annyira korrumpálta a közvéleményt, hogy a hivatalnoki vélemény szabadság legszél-ő fokának tekinti azt, ha a hivatalnoknak meg van engedve — szabadon

tartózkodni a szavazástól, amely szabadság csak a legtrikább esetekben, Bánffy alatt pedig egyáltalában nem adatott meg.

A hivatalos szavazatok tehát kommandó a adatnak le mindig a kormánypárti jelöltre s ez majd mind a döntő a városokban; mert míg a hatalmi befolyás alatt nem álló, s a város terheit egyedül viselő polgárság részint elszegényedés, részint jogtalan kihagyás folytán mindinkább kiszorul a választók lajstromából, addig az utolsó tisztviselő is hivatalból föl lesz véve. Hisz már a törvény is minimális cenzust: 500 forintos fizetést állapított meg reá nézve, adóhátralék czimén pedig soha ki nem maradhat, mert hisz állami adóját maga az állam huzza le fizetéséből. A másik szintén igen lényeges hatalmi faktor: a kormánypárti jelöltek ámitó ígéretei, a melyek a kormány kegyetől függő mindenféle áldásnak bő hullását helyezik biztos kilátásba megválasztásuk esetére, s a melyeknek a városi nép inkább hajlandó felülni, mint a szántóvető falu.

Nos hát röviden mondva: ez a megfejtése azon rejtélynek, hogy miért van ma napság az elhanyagolt, kiszorult és háttérbe szorított legtöbb hazai városnak kormánypárt képviselője, s miért hunyászkodnak meg úgy a jelenben, az ígért jobb jövő pusztá re ményében.

Színház és zene.

Nap és hold. Tegnap este L e c o e b bájos zenéjü operettejét a »Nap és holdat« láttuk correct előadásban Manó át Szende Anna ezen temperamentumos és mindig precisen és tisztán eneklő művész nő játszotta, kit igazi minőségében csak tegnap láttunk és méltányolhattunk először. (Hja! Mikor ennek a

mezei munkásokat és boldog falusi életet, látott.

Az óriási parkban, a mely kastélyukat körülvette, hallgatta a szép tündérmeséket, a melyeket szülei és nagyatyja muattatására elmondottak. Ez a kert volt neki egész világa, ebbe képzelte bele tündérmeséinek csodás országait s a park nagy tava volt a tenger, a melyen túl a világ legnagyobb országai fekszenek.

A kertben a legtöbbet Kurt angyalánál tartózkodott. Ez egy nagy fehérre festett angyal volt. Szarnyai már nagyrészt letörték de minden tavasszal újra festették és a zöld cserjék, lombok között pompásan festett a nagy szobor.

Ha kérdezte szüleit, hogy miért áll ott az angyal, azt felelték, hogy a kert díszítésére készítették. Lehet, hogy így volt, de a eselések mást beszéltek. Szerintük Bredow Kurt a család egyik tagja volt. A fiatal lóur szeretett s mivel viszonszeretetre nem talált, véget vetett életének. Az öngyilkost nem temethették szentelt földbe, hat itt a kertben ásták el s az ő enlékét hirdeti az angyalalak.

Minna is tudta ezt a történetet s valahányszor szerencsétlen szerelemesekről olvasott, mindig eszébe jutott neki Kurt.

Tizenkét esztendő t töltött el így boldogságban a mikor egyszerre megváltozott minden. Először akkor sirt életében, mikor bátyja Angliába ment tanulmányai folytatására. Azu-

A „DEBRECZEN“ TÁRCZAJA.

Ébredő szerelem.

*Mondjátok csak,
Hogy mi láng csap
Keresztül a szívemen?
Játszva lebben
Mégis ebben
Gyönyör van és győtrelem.*

*Pajkos szárnyal
Körül szárnyal
Ugy megkaczag megnevet.
És csak sígja
És csak bágyja
Azt a kedves szép nevet.*

*S bármint éget,
Vetni véget,
Nem kívánok ám neki:
Szívem élet
Uj az élet
A mint e láng égeti.*

*Fü, fa, virág,
Ez a világ
Olyan szép most énnékem.
Lelkem örül,
S köröskörül
Fel zeng hála énnékem.*

*Oh csak maradj
Csak el ne hagyj
Te bűbajos érzelem,
Mert drágább kincs
Nálad már nincs,
Nem is volt azt képzelem.*

*... . Mondjátok csak,
Hogy mi láng csap
Keresztül a szívemen?
... . Ugy-é ez hát
A várvavárt,
Az „ébredő szerelem“!*

Kálmán Gyula.

A kisasszony története.

Irta: Winterhjelm.

Ez egy igen egyszerű történet.

A család birtokán, a mely egy nagy folyó partján feküdt, töltötte gyermekéit.

Ebben az időben nagyon boldog volt. Minden csendes, békés és előkelő volt. Az egész környék nagy tisztelettel viseltetett szülei iránt, a kiknek jogait mindenki elismerte és az irántuk való kötelezettségükről nem feledkezett meg senki.

Ha valaki szükségken élt, beteg lett, természetesnek tartották, hogy a Bredow család segít rajtuk és ha néha napján a szomszédokkal civódások fordultak elő, ismét csak az uraságnak kellett közbelépni. Viszont a család a mely a hatalmas, fehér, nagytermes házban lakott, a legnagyobb sziveséggel fogadta a környék hódolatát és egy pillanatra sem jutott egyiknek sem eszébe, hogy azok egyszer elmaradhatnak.

A kis Minna ebben a környezetben boldogabb volt, mint egy hercegnő. A merre csak szemével elláthatott, mindenütt csendes

Komjáthinak annyi a primadonnája!) Szende egész este bájos és kedves volt; énekszámait különösen a rozmarin kuplé és a kigyó dal zajos tetszést arattak, ugyszintén a Kállai Lujzával előadott fülemile dal is melyet meg is kellett ismételnök. Follinus ismét bemutatót egyet az ő discret és mégis igen mulató alakításából. Nagy Imre bár csak a hirtelen megbetegedett Rubos helyett ugrott be, mintha annál jobban lett volna disponálva. Békessy jó Brazéro volt.

Elliczített szakáll.

A napokban vig kompánia mulatott egyik helybeli szállodában.

Meglehető éjjelutáni hangulat uralkodott már éjjel előtt, a mikor a kis terem ajtaja megnyílt s azon egy magas, szép hosszú szakállas uri ember lépett be.

Éppen úgy, mint a regényekben olvasni lehet.

Ennek az ismeretlennek a megjelenése látszólag meglepte a vidám kompániát, amennyiben az előbb még hangos zsvajt, hirtelen támadt csend váltotta fel. Ez a csend pedig a csupa véletlenül ide vetődött vendéget hozta zavarba s mikor látta, hogy a jó mulató társaság kivül néhány cigány s egy-két pincér van a kis teremben, távozni akart.

Az asztal végéről egy kurtanyaku, kövér kis ember fordult ekkor az idegen felé és barátságosan megszólította:

— Kérem, kérem, máltóztassék . . . ide mellém.

Ismeretlenünk, ki — mellékesen mondva — szintén igen virágos hangulatban volt, csendesen letelepedett a kis kurtanyaku uri ember mellé és bemutatta magát a társaságnak.

— Ön tehát vigécz! — élcelődött a kis ember. S ha szabad tudnom, miben utazik?

— Gummi és kautschukban, — válaszolt egész flegmatikusan a nagy szakálu ur, miközben kalucsnijára és gummi köpenyére mutatott.

— Gummi és kautschukban, kaczagott a kis ember. És a mig kaczagott, egy ötlete támadt.

Éjjel után, mikor a rögtönzött ismeretség bizalmasabbá kezdett válni s a hangulat is emelkedőben volt: odakocintott a gömbölyű kis ember az idegenhez és ivás után azt mondta:

— Uram, nekem végtelen tetszik az ön szakálla.

— Nos?

— Mit nos, — mondom, irigylem a szakállát.

— No hát ha irigyli, vegye meg uraságod.

A kis ember gondolkodott.

— Megveszem — szölt aztán határozottan. Mi az ára?

— Ötven forint.

A heczek kedveért rá is ált az idegen, valamint a társaságnak többi tagja is.

— Tehát liczitaljunk.

Öt forinton kezdtek. Gyorsan ment az ígélet Tíz . . . Tizenöt . . . husz forint. Itt azután megállapodtak. A kis kurtanyaku emberé lett a fekete szakáll.

Becsüngették az udvarost és borbélyt hoztattak. Negyedóra múlva megérkezett egy kőczoshaju álmos borbélylegény. — Mielőtt azonban hozzáfogtak volna a szakáll kivégzéséhez, új birtokos tollat, papirost hozott s azon adás-vételi szerződést állított ki, melynek egyik pontja a következőképen szölt:

«A birtokomba jutott szakáll fölött szabadon rendelkezvén, azt tetszésem szerint bármikor átvehetem.»

Aztán aláírták.

A kis ember most odafordult a borbélyhoz és rendelkezett.

— Vegye le kérem a felszakállát.

A felszakáll annak rendje és módja szerint le lett beretválva, amit azután az új birtokos szépen becsomagolt egy ujságpapírosba és zsebre vágott.

— A másikat mához egy hónapra lesz szives ennél az asztalnál átszolgáltatni, szölt ezután bámulatos flegmával az idegenhez.

— Kérem, szólni akart, de közbe vágott a kis emberke:

— Semmi kérem, itt a szerződés.

A vége ennek a sikerült heczeknek azután olyformán sült el, hogy tíz üveg champániát kellett fizetni a most már felszakállas uri

embernek azért, hogy az új birtokos a szerződés ellenére is, azonnal átvegye a másik felszakállt.

A szakállára szépen eluszott. Még föle is volt.

A késes-utczai rablógyilkosság.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, nov. 13.

A debreczeni törvényszék ma tartotta meg a nyáron történt késes-utczai rablógyilkosság bünpörének a végtárgyalását. — A bünténynek, tudvalevőleg Bot Maria egy 67 éves, jómódu, de szerény visszavonult életet élt, bornyuhus áruló asszony, esett áldozatul, a kit a gyilkos — egy romlott erkölcsű, elzülött fiatal kocsis legény Nyári József belopódzva az áldozathoz borzasztó vadállatias-sággal — kegyetlenül agyonütött azzal a szándékkal, hogy kirabolja.

Akkor bőven foglalkoztak az összes helyi lapok a gyilkossági ügyével, s olvasóink még emlékezni fognak, hogy mikép hajtotta végre a gyilkos bűnös cselekedeteit, hogy jöttek annak nyomára és ezután a rendőrség hogyan fogta el a gyilkost, a ki már akkor is azonnal bevallotta tettét.

Most tehát nem foglalkozunk azzal, hogy leírjuk ismételve akkori tudósításainkat, hanem csak a ma megtartott végtárgyalás lefolyásáról adjuk tudósításunkat.

A törvényszéki palota 2-ik számú kisgyűlési termében ült össze a törvényszék, melyen Iggyártó Sándor elnököl. Szavazó bírák az elnök mellett Nagy Károly, dr. Szóke István bírók, jegyző Uzonyi Géza. A vádhatóságot Jakó Pál kir. ügyész képviseli, a védő tisztelet pedig dr. Körösi Kálmán teljesíti.

Érdeklődő közönség szép számmal volt.

A tárgyalás pont 9 órákor kezdődik, azzal, hogy az elnök ismerteti a tényállást, mely után a bizonyító eljárás Nyári József kihallgatásával megindul.

A vádolt rabruhában egy szuronyos börtönőr előtt áll a bíróság elé.

tán látta, hogy édes apja mindig szomorú s többé nem foglalkozik vele oly szeretettel, a mint azt eddig tette.

— Most mindenki ur akar lenni, mondotta neki, ha lehangoltságát szóba hozta.

Minna persze nem tudta, hogy Norvégiában minden megváltozott. A jobbágyok is urak lettek. Édes apja az új korszakban nem jól érezte magát s Párisba költözött.

Minna nagy utat tett, messze földeket látott. S utközben ismétlődött Kurt története, megszeretett valakit s szerelmét nem viszonozta.

Boldogtalanul élt Párisban s szívé az egymásután következő sorscsapások mind jobban összetörték. Elvesztette szüleit s bátyjához költözött, a ki Angliában letelepedve meg-nősült.

A fiatal Bredow Angliában akart maradni. Tekintélyes társadalmi állásra törekedett. Hogy kellő pénze legyen, eladta sorban ősi birtokait. Minna nem sokat gondolt mindezzel, más gondjai voltak. Bátyja házassége nem volt boldog, elvált nejétől s kis gyermekeik nevelése Minnára maradt.

Az évek gyorsan multak, a kis gyermekek nagyokká lettek, Minna megöregedett. Haja fehér lett, arca ránczos, termete megtört. Így kísérté ki a sirhoz egyetlen barátját, egyetlen szerető rokonát, a testvérét is. A mikor a sirtól visszatért, érezte, hogy házuk

üres lett s ő egyedül áll a világon, nincs sinkije sem, a kihez bizalma lehetne. Még elhalt fivérének gyermekeihez sem, azok az újabb kor emberei voltak, őt meg sem értették.

A mikor először ült fivére halála után a tökör elé, hogy jól megnézzé, mennyire öregedett meg; akkor feltűnt emlékében először annyi esztendő óta a fehér angyal, a kert s az atyai kastély. Ellenállhatlan vágy vonzotta hogy utolsó éveit azon a helyen töltsé. Ezt a vágyat csak növelte az a körülmény, hogy mindenütt csak azt hallotta, hogy hazája boldogabb, hatalmasabb s gazdagabb most, min azelőtt volt.

Végre is elérte célját. Szülei ősi házában kis lakást bérelt magának. Hazaért, de boldogsága egy pillanatra sem tért vissza. Ott állt ugyanannál az ablaknál, hol gyermekéveit ben annyiszor nézte a csendes vidéket. Most szíve elszorult, szemei megteltek könnyekkel, mikor a vidéket nézte. A kert helyett a kaszáló most egy nyomorult, apró viskókkal beépített falut látott, a környéket pedig elfedte a füst, a mely a közelben fekvő gyárból eredt, Angliában ez a kép fel sem tűnt volna előtte, de itt, a hol gyermekéveiből minden kis helyet kellett volna ismerenie, ez a megváltozott környezet mélyen elszomorította.

Az öreg kisasszony botjára támaszkodva

járta be a falut. Senki sem köszönt neki, nem is ismerték, de ha tudták volna is, hogy ki ő, akkor sem törődtek volna vele. A kertből nem maradt meg egy fa sem, a tavat kiszáritották, és az angyalt — úgy látszik összelörték. Nyoma sem marad. Minna keservesen sirt, mikor arra a helyre ért.

— Ez az átkozott gyár tett tőkre mindent, mondotta egyik ismerősének.

— Istenem kisasszony, hogy mondhat ilyet, felelte az, hisz a kastély valóságos áldás a vidékre.

Ez az áldás az ő szemében a mult szétrombolása volt. Könyei mindig szemébe toltak, valahányszor a vidéket nézte. Elhatározta, hogy visszatér Angliába, mert itt még boldogtalanabb, még szerencsétlenebb volt, mint ott.

Utolsó éjjel aludtak az ősi házban, mikor nagy zaj, láрма verte fel őt. Munkások verekediek a kastély alatt.

— Istenem, kiáltotta, ezek még megölik egymást s kiküldötte komornáját nézze meg mi történik. Mikor az visszatért, urnőjét halva találta. Az ijedség megölte. Nyugodtan feküdt a nagy karosszékben, a mely az ablak előtt állt, mintha csak Kurt angyala jött volna el érte, hogy elvigye magával a jobb, boldogabb világba.

A vádlott vallomása.

Vádlott előadja, hogy szül. 1876 ben, tehát 26 éves, ref. vallásu. Beismeri, hogy Bot Mariát ő ölte meg. Ő a szomszédban Tóth Mihály huskereskedőnél szolgált mint kocsis és akkor ismerte meg Bot Mariát és Daróczy Andrásné, az áldozat testvérét. Sokszor tett nekik apróbb szivességet, de sohasem kapott tőlük egy krajczárt sem. Megkérdezte tehát a saját asszonyát, hogy van-e pénz a Bot Mariának, — aki erre azt mondta, hogy igen van neki elég. Erre fogamzott meg benne a gondolat, hogy jó lenne onnan pénzt szerezni s tudta, hogy külön lakik egy szobában, elhatározta, hogy az öreg asszonyt meg fogja ölni és úgy hozzá jut a kívánt pénzhez. Tehát csak az alkalomra várt, hogy egyszer Bot Maria egyedül maradjon s akkor a kerítésen átugrana, könnyű lesz az öreggel végezni s a ládájából a pénzt kivenni.

A gyilkosság előtt való nap ismét korán vitt neki haza belet — az öreg haragudott a miért oly korán háborgatta és összeszidta, hogy hozza majd később. Erre ő megharagudott reá és még jobban eltökélte, hogy megöli az asszonyt.

Eltől a percztől fogva mindég a gyilkosság eszméjével foglalkozott, este nyugodtan feküdt le, azzal a gondolattal, hogy reggel megöli az öreg asszonyt.

Már hajnalban felkelt, és figyelte, hogy vajjon elment-e már a fiatalabb a ki korábban ment el mindig, de már akkor az idősebb is elment otthonról és így akkor nap már nem hajthatta végre.

Másnap délutánján fagyut szedve — ismét a gyilkosság eszméjével foglalkozott, eskinézte magának a helyet is a hol átfog mászni. Estefele elment otthonról jarkálni, hogy a gyanu ne eshessék ő ra. és majd csak hajnal felé jön haza, a mikor megfogja ölni az asszonyt.

Az uton találkozott egy másik kocsis emberrel, a kivel elmentek a Széchényi utca végére egy kis boltba. Ott pálinkát ittak és valamit evett. Onnan kijöve a honvéd kasszárnya mellett lefeküdtek és körülbelül hajnali 3 órakor ébredtek fel.

Akkor eszébe jutott, hogy megakarja ölni az asszonyt, elindultak tehát hazafelé. Az uton mondta, hogy attól az asszonytól lehetne pénzt szerezni, a mit tarse is helyeselt, mert legalább ő is hozzájut egy kis pénzhez. Tehát megegyeztek, hogy míg ő bent fog lenni, addig amaz odakint vigyáz, de arról, hogy esetleg meg is öli, tarsanak nem szólt semmit.

Mikor átmászott a kapun, a kapukulos a földön feküdt, onnan tudta, hogy a fiatalabb már nincs otthon, kinyitotta előbb a kaput és bement a konyhába, ezt meghallhatta az öreg, mert kinyitotta a szoba ajtaját és kijött a konyhába, de ő meghúzódott a szegletbe s így nem láthatta. — Onnan nézte, hogy az öreg öltözködni kezdett s mivel háttal volt hozzá, oda ugrott és 2-szer föbe ütötte, de miután még ezután is létegett, a nyakan levő kendővel a nyakát össze szorította, és a vetetlen ágyból 2 párnát és a dunyhat is reá tette, — Ezután kezdett kutatni, a fiókokból kiszórta a ruhaneműt, de pénzt sehol sem talált.

Mikor kijött a szobából, az ó udvarokról, meglátta Mészáros Ferencz és kérdezte, hogy mit keresett ő ottan, mire azt felelte, hogy a b a g o l y bement oda és ő azért ment at. Ezután kijött es keresé tarsát a ki a szegleten várta. Annak megmondta, hogy pénzt nem talált semmit sem, de az asszonyt agyonütötte, az pedig azt mondta, hogy bizony azt rosszul tetted, mert abból nagy bajod lesz ám.

Ekkor kimentek a nagyerdőre, a hol lefeküdtek és elaludtak délután 4 óraig. Majd felebredve, már tarse nem volt ott, a ki fejéről még a csizmát is elvitte, ő pedig jött befele a városba. Az uton találkozott 4 volt iskola társával, akiknek elbeszélte a gyilkosságot, azt is mondta, hogy feljeleníti magát. A

fiuk erre rendőrt kerestek, kiknek elbeszéltek az esetet, ez aztán megfogta őt és bevitte a rendőrséghez, a hol azóta leván tartóztatva.

A gyilkos, aki sem írni sem olvasni nem tud; majdnem másfél óra alatt beszélt el az esetet, egész nyugodtan, minden izgatottság nélkül és legkisebb jele nélkül annak, hogy ő most mint gyilkos áll a törvényszék előtt.

Ezután elnök felolvasta a boncz jegyzőkönyvet, mely szerint a halált közvetlenül fulladás idézte elő.

Ezután Dr. Szőke bíró kérde vádlottól hogy mire kellett neki a pénz, mikor rendes fizetése volt?

Vádlott azt mondja, hogy fel akart menni a kiállításra, és ezért gondolt arra, hogy onnan fog pénzt szerezni, sőt egy barátjának megígérte, hogy ő fog neki is pénzt adni, hogy az is felmehessen a kiállításra. Együttal elhatározta, hogy ha megöli és hozzá jut a pénzhez — akkor még az nap felutaznak Pestre.

Majd az ügyész intéz vádlotthoz kérdést, hogy mily helyzetben volt az áldozat, az első fejbe ütés után, a mit a vádlott nyugodtan megmagyaráz.

Most a védő intéz hozzá kérdéseket, amelyek a bűnös cselekedet végrehajtása után — a gyilkos — szándékaira vonatkoztak.

Ezután elnök felolvassa a helyszíni szemlén felvett jegyzőkönyvet.

Következnek a tanuvallomások.

Dr. Ujházy kerületi orvost hallgatták ki, először a ki előadja, hogy a gyilkosság napján korán reggel ment hozzá egy rendőrbiztos, azzal, hogy a késes utcán egy gyilkosság történt, tehát menjenek el megnézni. Ő el is ment, de már akkor az áldozat meg volt meredve, és a földön feküdt, véres fejjel és a nyakára csavart kendővel. A felmutatott kendőben nem ismeri fel azt — a mit ő gondolt hogy a nyakára volt csavarva. Érdekes az a vallomása, hogy a szobába a tükör mellett a földön találtak egy zacskó pénzt. Tanut nem hiteltették meg.

Zong János tanítót hallgatták ki ezután: vallomása lényegtelen volt. Az áldozat testvérét özv. Daróczy Andrásné vezették be ezután kihallgatásra. Ő a gyilkossal ellenkezőleg vallja, hogy Nyári, a ki egyszer-kétszer tett neki valami kis munkát, de azért mindég kapott egy néhány krajczárt és az sem áll, hogy valaha össze is szidta volna. A gyilkosság napján — mivel nem jött fel a néje — ő már nyugtalankodott, a mikor késő jött fel egy kis gyermek, a ki elbeszélte, hogy a néje meghalt, szaladt az orvoshoz. Ő haza ment ép akkor, mikor az áldozatot a koporsóba tették. Végre megjegyzi, hogy bizony elég batorsága volt hozzá, hogy úgy föbe ütötte, a mi a hallgatóság körében élénk derűtséget keltett.

Elnök figyelemzeti a hallgatóságot, hogy tekintve a tárgyalás szomorú történetét — minden tetszés, vagy nem tetszés nyilvánítástól tartózkodjék.

Özv. Kopányi Mihályné az áldozat testvére szintén vallja, hogy a gyilkos többször volt a meggyilkoltnál, de mindég hivatalosan.

Bot Péter az áldozat unokaöccse, kint a baromvásártéren hallotta, hogy a néje szerencsétlenül járt. Ő azt sejtette, hogy talán hirtelen halál következett be és beindult a városba, az uton találkozott a kocsival, a mely a holttestet a kórházba vitte és akkor tudta meg, hogy történt az egész egész dolog. Csere sznyés Mihály vasuti munkás a ki a szomszédban lakik, akkor nap korán reggel ment haza, nem tudott semmit sem a dologról, csak mikor mondták, hogy menjen kocsival, mert kell a halottat a kórházba vinni. Mészáros Ferencz a gyilkosság napján korán kelt fel bornyut nyuzni, egyszer szo-

kásból átnézett a szomszédba és látta a imkor a gyilkos kijött az áldozattól. Ő kérdezte, hogy mit keresel ott Józiska, mire azt felelte, hogy a vércsét keresem. Erre ő mondta neki, hogy Józsi te — a vércse itthon van — gyere haza és segíts inkább nekem, és ment, hogy a kaput kinyissa, de mikorra kinyitotta már a gyilkos nem volt ott. Később ő kiment a vásárba és ott hallotta, hogy megölték az öreg asszonyt. Ő mindjárt gondolta, hogy talán a Józsi ölte meg és meg is mondta Kadarász biztosnak is — a kivel a piaczon találkozott. Tóth Mihály a gyilkosnál volt gazdája a gyilkosság reggelén, a mikor a lovakat akarta befogni, átment hozzá, Bot Maria lakója: Koh n Henrik a feleségével, és azok hívták át, mert úgy mondták, hogy a háziaszony megvan halva, ő átment a feleségével és nézték az áldozatot, a mikor ő észrevette, hogy a fej véres volt és eszébe jutott, hogy Mészáros is mondta neki, hogy a kocsisa reggel oda at volt, tehát mindjárt bizonyosan gondolta, hogy senki más nem ölhette meg, mint az ő kocsisa.

Ezután rögtön küldött egy kis fiut az orvosért, de azt nem várta meg, míg jönnek, hanem ő is felszaladt a rendőrséghez, és azokkal jött újra vissza és csak akkor látta — hogy egy lendővel is megvan szorítva a nyaka. A felmutatott kendőben felismeri azt, amely a nyakára volt csavarva, Kocsisa különben nála rendesen viselte magát és meg volt vele elégedve. A gyilkosság előtt való este sem vett észre rajta semmi különös izgatottságot és vádlottal ellenkezőleg vallja, hogy még este 11-kor, mikor szétnézett az istállóban, a kocsisa ott feküdt levetkezve és aludt. Ő nem is keltette fel és bement a szobába. Hogy elment-e otthonról a kocsisa később, azt ő nem tudja.

A folytatolagos tárgyalásról lapunk holnapi számában közlünk tudósítást.

Táviratok.**Uj képviselők.**

Budapest, nov. 13. (A Debr. er. táv.) Ráczkévén: Földváry Miklós választott meg kormánypartí programmal. **Baryanya szent Iórinzen** J. es z. es z. k. y Kossuth-partí lett megválasztva nagy többséggel Darányi néppártival szemben. **Várnán:** Sipeki Sándor kormánypartí győzött a néppárti jelölt felett.

Tolvaj házi orvos.

Budapest, nov. 13. (A Debr. ered. táv.) Óriási szenzációt keltő közlemény jelent meg a mai Esti Ujságban, mely egyik tekintelyes budapesti kerületi orvos és fővárosi bizottsági tagot leplezi le.

A közlemény elmondja, hogy özv. Pacsu Ferenczné budapesti háztulajdonoső a napokban meghalt. Hets Ödön fővárosi ügyvédnél, a kinél végrendeletet is tett **kétszáz ezer forint vagyonáról.** Az elhunytak nyakában volt a kassza kulcsa s mikor azt onnan levették és a szekrényeit kinyitották, azokból a drága boutonok, nagyértékű értékpapírok hiányoztak.

A rendőrség az elhunyt Sopronban szolgáló szobalányára granakodott, kit kihallgatván, védekezés közben kijelentette, hogy ha valaki ellopta, úgy az csakis a házi orvos, Korotnai Krick Árpád — budapesti kerületi orvos és fővárosi bizottsági tag lehetett. A rendőrség megidézte az általánosan ismert és szeretett orvost, a ki hevesen tagadott ugyan mindent, de mikor a rendőrség lakásán házkutatást tartott, megtalálták a drága ékszereket és függőket, ugyszintén azon három hazai takarékpénztári részvények egyikét, melyeken az orvos az özvegytől még életében a muzeumköruti házat megvette. —

A vizsgálat folzik. A tolyaj orvost valószínűleg letartóztatják.

Benczur képe a müncheni kiállításon.

Budapest. nov. 13. A Debreczen er. táv. Wlassics miniszter felkérte Budapest fő és székváros tanácsát, hogy Benczur Gyulának a külön festőművésznek, Budavár bevétele című festményét, mely a kiállításon a fő és székváros pavillonjába volt kiállítva, a most megnyitló müncheni művészi kiállításra elküldhesse.

Ujdonságok.

* A „Csokonai-kör“ megnyitó ünnepélye. A „Csokonai-kör“, mint már többször megírtuk, e hó 17-én kezdi meg az ideai felolvasások sorozatát ünnepélyes estélylyel melyre a következő szövegű meghívókat küldték szét: Megbívó a „Csokonai-kör“ 1896 november hó 17-én kedden Csokonai Vitéz Mihály születésének évfordulója napján, az „Aranybika“ disztermében. este 6 órakor tartandó ünnepélyes ülésre. — Targysorozt: 1. Zenei nyitány, előadja, Rácz Károly zenekara. 2. Dal a reményhez, Csokonaitól, férfikarra irta: Mácsay Sándor előadja a főiskolai énekkar. 3. Megnyitó beszéd, tartja Géresi Kálmán alelnök. 4. Tudomány és költészet, irta és felolvassa dr. Öreg János. 5. Ujabb költemények, Szabolcska Mihálytól. 6. Elkallódott tehetségek, irta és felolvassa Eötvös K. Lajos. 8. Balaitoni nóták, előadja a debreczeni daegyület. Debreczen, 1896. november 10. — A „Csokonai-kör“ elnöksége. Az ülést közös vacsora és táncz követi. A kör tagjai és hozzátartozóik tagsági jegyeiket használhatják. — A kik a körnek nem tagjai, az ülésre Tóth Béla pénztárnok gyógszertárában, vagy este a pénztárnál belépti jegyet valhatnak, melynek ára 20 kr.

* Az ügyvédi kamarából. A debreczeni ügyvédi kamara K. Tóth Antal debreczeni ügyvédet elhalálózása következtében névjegyzékéből törölte.

* Az ezredéves kiállítás gépcsarnoka Debreczenben. A kik a kiállításon jártak emlékezhetnek arra a remek alkotmányra, a mely gépcsarnok gyanánt szolgált a kiállításon — Ezt a nagyszerű gépcsarnokot, mely legremekőbb alkotása volt a kiállítási épületeknek, szétszedése után fedett pályaudvar gyanánt Aradon, vagy Debreczenben állítják fel.

* Alakítandó ipar-testület. A debreczeni iparos-kör mozgalmat indított egy régen célba vett ipar-testület megalakítása ügyében. E kör már régebben tanujelét adta annak hogy Debreczen megalakult körei között nem utolsó helyet foglal el, megmutatta hogy minden szempért jóért lelkesülni fog. Tegnap az „Iparos-kör“ helyiségében ülést tartottak, mely ülésnek tárgyát az ipar testület megalakítása ügyében való szervezkedés képezte. Csak előre! a nemes cél meghozza a maga gyümölcsét!

* Színházi műsor. Vasárnap, nov. 15-én délután a gyerekek asszony, Bokor József énekes népszínműve kerül színre, a népszínház állandó műsor darabja. Este az 1000 év. Verő látványos történelmi színműve kerül színre. Hétfőn nov. 16-án a vigéczek. Kövessy Albert szép sikert aratott bohózata adatik

negyedszer. Kedden, nov. 17-én, bérlétszünetben: Csak párfajsán, vigjáték ujdonság másodsor, mulattató francia bohózat 3 felvonásban. Szerdán nov. 18-án a mult szerdáról. B. Ruzsinsszky Ilona asszony betegsége miatt elmaradt B. Regér a keringő király, Strausz J. kedvelt és nagyhatású operettje. Csütörtökön nov. 19-én Nagymama Csiky Gergely rég nem adott, kedves vigjáték, teljesen új betanulással. Pénteken nov. 20-án bérlétszünetben Othello Sshakespeare örökbecsű tragoediája Komjáthy bravuros előadásában. Szombaton Sullivan bájos operettje a Mikadó, teljes új betanulással, díszletekkel és jelmezekkel. E rendkívül érdekes előadásra előre is felhívjuk a közönség figyelmét. Vasárnap nov. 27-én d. u. Húvelyk Matyi, este Mikadó operette másodsor.

* Kinevezés. Az igazságügyi miniszteri Rásó Sándor zombori kir. törvényszéki joggyakornokot, Rásó Gyula kir. tanácsos alispán fiát a nagybecskereki törvényszéki aljegyzővé nevezte ki.

* A kath. polgárok figyelmébe. A róm. kath. iskolaszék 18 választott tagja közül az alapszabályok értelmében 9 kisorsoltatván ezek helye f. hó 22-én fog választás utján betölteni. A választás helyül a „Theresianum“ ázvaház (varga-utca) földszinti helyiséget tüzetelt ki, hol a szavazó lapok az erre kiküldött bizottság által d. e. 9-től 1-ig s. d. u. 3-tól 5 óráig fogadtatnak el. Választói jogosultságukat csak is azok gyakorolhatják, kik az 1896. évi iskolai adójukat f. év november 1-ig befizették. Miről a kath. polgárok midőn ezuton is értesítettnek, egyuttal fölkérem, hogy a választásban minel nagyobb számban résztvenni sziveskedjenek. A kisorsolt tagok, kik azonban ujra választhatók: Ferenczy Elek, Dr. Gajzágó Béla, Gaszner Károly, Dr. Irinyi István, Kernhoffer József, Körner Adolf, Rickl Géza, Serly Ede és Szediák József. Továbbra is maradnak: Balás Ödön, Csah Zsigmond, Cserhalmy József, Fábian Lajos Mór, Mihálovits István, Dr. Rotschnek V. Emil, Tóth Béla, Unger Gusztáv és Váci János. Debreczen, 1896. november 13. Az elnökség.

* Megürült állatorvosi állás. A közvágóhid ellenőre Steiner Jakab állatorvos állásáról lemondott. Az üresedésbe jött ellenőri állásra gróf Dégenfeld József főispán, december elsei lejáratával a pályázatot már kiírta.

x Egy ker. akadémiát végzett szép írássu fiatal embregyakornokul ajánkozik. Czim a kiadó hivaltban.

Czimeres világ.

Irtá: Gondy Károly.

Hála Istennek! a választási hecczek fináléja is leörldött! — A malom és részvényesei tul vannak a krízisen; az igazgató megmaradt; még jó hogy Cziffera »transmissióba« fenn nem akadt.

A szakácsnak sem remegnek, ujra jó »nullás« lisztet vehetnek, a nulla balra nem sokszoroz, jobb la jobbra sassoiz.

A hisztifaláng oly könnyen felcsapott; jó hogy harmadszorra is tüzet nem fogott. Nem volt elég az ember áldozat?

Bizony egy féregre sem fer most a kárhozat.

Korpa közé nem keveredtünk, még anynyira még nem éhezünk. Thaly-igások azért továbbra maradtunk, Thalytól soha el nem partolunk: a szabadság felé lassanként így

haladunk. — Árpád felesége a honba ökrös szekeren jött, soká kellett míg abból királyi menyezet nőtt. A malomban foly igt tovább a sima örlés; kerületében pedig simán a szabadelv örlés.

Igazán, ne csak szóval eljen Mayer Emil kit a zsákba ugrasztottak; ki most is gavalér volt, midőn a közös utolsó vacsorán, a megáldott friss kenyérral hajította vissza, kővel dobáló elleint. — Hát Ugron, ki párbajba ugrasztotta Kossuthot, nem akkor kért bocsnatot, mikor a hazáért küzdő karját lankadatlan munkájában mezevézte?!

Kitűzzük tehát a fehér zászlót, béke lengjen a Haza porai felett!

Az alatt míg küzdünk a haza képviselőért, az új kormányért, zárják a dicssugárzó kiállítást, a béke templom kapuját. Kiki haza hurczoltatja holmiját, a miért jó helypénzt kellett fizetni és éremért nem igen könyörögni. Végül gyönyörű beszédben könyörgött a miniszter a királyért és mi ujra dolgozhatunk a másod ezredéves hazáért.

Ilyen epizód után, mely öt évre nyújtja áthatlan árnyékát, örömmel lépünk az »örök urak« pantheonjába.

A multi cikkemben két Dánielről tettem említést, meg sem álmodva, hogy még vissza kell térnem a harmadik Dánielre.

Hiába ha három az igazság.

Az egyik Dániel, a kereszties 1861. óta az ülön nem ül; a másik a sok dolga miatt nem találja a helyét és mégis kétségbe vonják a tudósok a mobile perpetuum lehetőségét!

A harmadik Dániel, kiről most írni szándékozom, az a bársony székben egész nyugodtan ül és 1870 óta képviselő.

Mindég igaz tiszta lelkű volt, mely ritka tulajdonaról most, midőn meggyőző szónoklatával lelkének aczél tükrével a király személyére reflektált: nem csak az ország de királya is meggyőződhetett.

Ő felsége nem is késelt a jeles férfiu nyilvános szereplésének és a haza hasznos szolgálatának legmagasabb előismerésül, 26 év után a bárói rangot adományozni.

Hát biz furcsa, midőn valaki már excellenciás ur, és akkor lesz ujra méltóságos.

Nagy a különbség, ha Bánffy br. hi; vagy a király kegyel.

Midőn még technikus voltam, azon nagy kitüntetésben részesültem, hogy Almássy Pál és Podmaniczky Frigyes br. megbízásából az 1861-ben készült »Deák album« czimlapját készítém, a befoglalt összes képviselők arczképei betűrendben így következtek:

»Dáné, Dániel (Pál), Danielik, Danielovics...«

Ezek közül csak a sallaogtalan Dániel család név van a polczon, a többi mind letűnt az éj homályában.

Akkor az összes képviselő testület csak annyit íratott ve em a czim lapra: »Deák Ferencznek, — az 1861-dik évi országgyűlés tagjai.«

Most tessék így a lbu mot Bánffy br. számára proponálni, tudom, óvást tenne a klerikális nigrum; de még hogy illene belé az Apponyi, Ugron-Kossuth Just (um) connubium?!

Ugyan hogyan érezheti magát az ember ha báró lesz? — Sehogy sem a percben midőn metamorfizál: érzi, hogy valami emberi massza substituál, mint a vörös réz, ha aranyra galvanizál... Mit, kit mutat ilyenkor a tükör? Bizonyosan emberi formát öltünk, ha vedlik a ripacs bőrünk, mert az emberi méltóság csak a báró n kezdődik.

Hát egész Amerika csak 50 millió darabból álló csorda? nem lélekszám, csak marha állomány, hogy nincsen köztük mágánás, de egyől egyig mind munkás, arany kolomp után mászás?!

Jóval a klotür előtt már is 163 rendező lett kitüntetve, persze érdemjellel mint a ki-

állítók nagyobb része. Az érdem latolgatásában nem kell messze vissza menni a család fájára, kiadják azt az első intradásra.

Sajátos, hogy minden kívüli kitüntettek, vajmi ritkán mondják, hogy miért kapták a keresztet. Jóna Dániel p. azt mondja, hogy 1885-ben egy lakatért kapta, mit senki sem tudott kinyitni, talán ő maga sem. — Tudom, hogy nem a szájáról vette a sans sans mintát, mert az egy cseppet sem vexir, jár, nyit mint az elixir. Hát miért kapta? — mert jó hazafi, ki nem hiszi, járja ki...

No de a bárói czimer más, de még Dániel miniszter ő excellentiája is más

Nem is tudom mit kezdenék, ha úgy véltetleül báró lennék. Mindenesetre legelőször a Margitba mennék, hol jó szódás fürdőben letakarítanám testemről azt a polgári bunda szagot. Vagy ha az időből telik, átrándulnék N.-Váradra a »Felix« fürdőbe... a boldogságba uszni. O infelices!... hát a Lourdes vizébe nem mártanám lábam, hogy még imaculata lenne tőle a májam?!...

El sem tudom képzelni azt a kivételes ostrom állapotot: czimeres fenekű tálból szedni a levest; hét águ villával szurkálni a boeuf à la mode-t (divatos ökröt); tenyérvnyi czimeres, monogrammos paplan alatt álmodni!... csak aztán ne látnam a lőtakarón is!...

Dániel Ernő báró: D. E. br. — No no, mi sül ki belőle? ... Debreczen, vagy D. Ellenör? ... brrrr!!!

Hát miért? ... nem elég czimeres lap a D. Ellenör, mikor maga mellett lakájt is tart, ki reggeli ordre-ben magyarul hirdeti a népek, hogy mit álmodott francziául a subvencziós főúr? ...

Ez különben most divat, más név alatt fióküzletet nyitni, hol olcsóbban árulnak, hogy az anyazület tekintélye fentartassék. Bizony manapság nem kell restelnie a bárónak, ha erdeje mellett meg favágó-gépet állít a publicum részére is, mert a fő: hogy legyen mit aprítani.

De még a részvény-nyomda számára is sok munka kell, mert sokan vannak hozzá, kikre a sok részvény nyomasztó hatást gyakorol. Csak úgy repülnek a Thal-utczában az árjegyzékek, hogy még keresni kell hozzájuk a kereskedőket, kik nem is késnek a nagy készletnek megfelelőleg bolt sorokat nyitni. Egy szóval a czimerek szaporodása: az európai kultúr hőmérője, melyen csak a kék spirítusz éri el a forráspontot, forradalom nélkül (?) ...

Bárónak lenni! még is csak ... csak ... furi állapot ... hogy úgy a levegőben megáll a bot.

Ha valaki a főnyereményt megüti, atól könnyen a guta ütheti, vagy örökre megboldulhat, de a czimkór ily zavart nem okozhat. Minden ily czimer-menetnek van előjáró heroldja, vagy közbenlépő, játszó koboldja; van vezetője mint a funerator a temetésnél, vagy a vőfély az eljegyzésnél; vannak előnyomati mintái, miután a czimert sikkkelik és a szabványt ferezelik. Röviden: nem talál előkészületlenül; nem jár itt a szerencse boldogjában, mint a mennykő hauptreffer a tarisznyában.

Van azért mégis oly botor, ki a miniszteri tárczában kotor, czimert keres minden áron, ha mindjárt téves uton, csalárdon.

Az érme és rendjelek megszerzése már nem ütökzik oly nehézségbe, kivált midőn a magyar kormány férfiai és a francziák par excellence jó pénzért osztogatták akár Jenában a tudori oklevelet.

Mondják, hogy Biedermann Esszig a nagy posztó (imposztor) czég megalapítója nem egyszer folyamodott b á r ó s á g é r t !

Nu, kann ein Bieder Mann
Noch etwas anders werden?!...
Der für sich hat gethan,
Andern blieben die Scherben.

Fő érdeme: a posztó szállítás a k ö z ö s hadsereg részére. No az ilyen zsiros liberalismusért, elég az »udvari szállító« czim.

A posztó finomsága utána nem lehet az egyén finomságát és udvarképességét megítélni mert ki nem vászon eseléd az posztó eseléd ez pedig minden nadrágos ember. Még a palota sem elég, hogy rangozzunk, ha egyébként nem harangozzunk.

A czim és rendjel osztogatást mint a hivatal az illető miniszter bagyja helyben; most pedig ugyan csak a kormány érdekében áll, tataroztatni az elgyengült felső házat az új aranyos cupola alatt.

A második millenniumba tehát a mennyire lehet dekorálva lépünk megérdemli ezt a miszorgalmas népünk. Megfettünk mindent az ipar és kereskedelem érdekében, ne gyakoroljunk nagylelkűséget csak felében — Most már nem karddal kaszálunk mint első virilis Árpádunk. Mindenkinél lesz újra könnyű kenyere és könnyebb munkájában áldásos sikere...

Te legjobb legbölcsebb uralkodó ott a mennyben tovább is nézheted e azt hogy az ki örök földedet műveli és a népek millióit táppal nevei szorgalmát ne méltányolják, nemes törekvésed ne dekorálják?! nem érdemli meg hogy legalább egy felőrára fél sült tőköt ne akaszszanak a határa?! jó példával szántaná a földet újra gróf Szapáry hogy ne lenne már a paraszt oly alpári!...

Addig pedig míg egytől egyig civilizáltak és a legtisztább szabadelvűek nem leszünk megköszönjük alásan Auszria néinek a fegyverbarátságát, hogy öt millióval segítette elő a magyar bukását. Istenem hányszor is fogunk még bujni?! Van e még oly statió hol nem lett volna licitáció?! ...

Ittunk már és iszunk jó előre a kvota medve bőrére, meg a jó nénike egészségére!
Dreimal hoch!!! —

— Non finis, sed in fabula lupus, semper c o r o n a t o p u s. —

CSARNOK

A képirás kezdetéről szóló regék és az első elfogadható adatok.

Irta: ifj. **Mitrovics Gyula.**

(Folytatása és vége.)

Ez épen megfelelő fok volna a haladásnak, a melyet az eddigiek után is várhatunk. Kimon után Pauainost ismerteti Plinius és ő utána a különben teljesen ismeretlen Timagorast.

Pauainost Plinius egy előbbi helyén (XXXV. 54.) Pausaniással*) egyetértőleg a Pheidias testvérenek Strabon ellenben unokatestvérenek mondja. Általában azonban Pliniusnak és Pausaniásnak szoktak igazat adni s divatos szóhasználatnak tudják be Strabon incorrect kifejezését (adelpheidias) **). Ebben az esetben azonos Pleistainetos festővel, akit Plutarchos Pheidias testvérenek említ.***)

Életkörülményeire Plinius a főforrásunk s csak az athéni Poizik számára festett képeiről szólnak a görög írók. Pliniusról tudjuk azt, hogy művészetének virágzása kora a 83. ol. ra esik, midőn Elisben Minerva paizsát festette (XXXV. 54.) és hogy egy művészi versenyben a Pyhia játékokon legyőzte őt Timagorás (XXXV. 54.) ****). Más adatokkal is egybehangzóan állítja, hogy megfestette az athenieknek a perzsák ellen vívott marathoni csatáját. Pausanias mondja, hogy ez a képe a »stoapokitea«-ben volt.

*) Pausan. V. 11. 6. L. Overbecknél. 1095.

***) L. H. Brunn i. m. II. 33. l.

****) L. Plut. de Glor. Athen. 2. l. Overbeck

1109 és H. Brunn i. m. II. 33. l. Akár helyes, akár nem a két név azonosságáról szóló nézet, az a művészet történetére nézve teljesen közönyös dolog, mert Pleistainetos csak Plutarchosnál fordul elő s csak egy üres nevet veszítünk az azonossítással.

*****) L. a művészt csak Plinius említi.

Pauainos egy lépéssel ismét tovább vitte a képirást. Szerzőnk ugyanis azt állítja róla, hogy a marathoni csatát ábrázoló festményén (XXXV. 57.) festett.

Az arcképeknek ez a sorozata mutatja, hogy mennyire nem szabad kicsinyelnünk a Pauainos nevéhez fűződő haladást! A művészet magasabb fejlettségét mutatja az, a mikor a képirónak az eszközök annyira rendelkezésére állanak, hogy az arczban képes bizonyos hasonlóságot elérni, az arczvonalakra egyéniséget, kifejezést és jellemző erőt adni; egyezőval arczképet festeni. Ezt igazában csak akkor tudjuk méltányolni, ha az aeguiai szobor csoport alakjaira gondolunk. Egy felől milyen jól felépített testrészekben lehet gyönyörködnünk, másfelől azonban a művészek milyen nagy naivságáról, tehetetlenségéről beszélnek a tökéletlen arczkifejezések, a testi fájdalmak ellenére is mosolyra húzódó ajkak s az egymás formájára teremtett fejek. Mikor az emberi idomok közül a fej, a melyik a léleknek és az egyéniségek hordozója még nincs a művész alakító képességének hatalmában, ki gondolhatna ekkor ilyen kezdetleges fejlettség mellett a szobrászat terén képmásra? A képirásban is a test többi részének rajza már jó régi idő óta elérhette a tökéletes és élethű ábrázolás bizonyos magasabb fokát, mikor az arczképfestés, mint önálló műfaj felléphetett. Egyébként Plinius maga is tudja, hogy a képirásnak milyen magas fejlettségét feltételezi, a mikor az arczkép festés első nyomairól beszámol. »Annyira tökéletes volt már a színek használata — mondja maga — oly magas fokon állt már a művészet, hogy ezen (a marathoni) csataképen már a vezéreknek képmásait is, a mint mondják — oda festette.****) Láthatjuk e szavaiból, hogy

Mikort, mint a Polyquozes munkatársát említi fel, de művészetének értékére csupán csak a Polyquozes-sal való összeköttetéséből lehet következtetnünk. Hihetőleg egyik kimagasló alak abból az iskolából, a melyik a nagy mestert nyomon követte, legközelebbi tanítványával jobban mondva munkatársának egyike, a kikkel a mester művészetének sikereit és dicőségét, de bizonyára munkája terhére is megosztotta. Egyébként Plinius a nevet csak épen főlemlíti nehányszor, nevezetesen a XXXV. könyv, 42. pontjában, a hol Polyquozesszal együtt Athen leghíresebb képirójának XXXV. 59-ben, továbbá a XXXIII. 160-ban, a hol azért hozza fel, mert Polyquozesszal együtt elsőben kezdett sárga földdel, sil-tel festeni, s a XXXIV. 88-ban, mivel egy athléta szobrárt csodáltak.

A LXXXX olt. megelőző korszak festői közt említi Kephissedorost, Erillost, Evanort, a Parhassias atyját s mesterét, és Aglaophont, de ezekről minden adatot elhallgat; s így annak a kérdésnek az eldöntéséhez sem járul hozzá, hogy két Aglaoph létezett-e s ha igen, az említett melyik a kettő közül. Böttiger és Lillip megkülönböztetik a Polyquozes atyját és mesterét ennek unokájától, ellenben Brunn Völkelnak a nyomán csak egyet ismer. Overbeck*****) ismét külön emlékszik meg mind a kettőről s az ifjabbiknak neve alatt idézi Pliniusnak itt tárgyalt helyét s ha a mint látni fogjuk, Polyquozes munkásságának a javarésze megelőzi a 90. olt. s már a 83-ra vehetjük, akkor az ő atyja s mestere az idősebb Aglaophen, ha t. i. csakugyan kettő volt, szintén nem szerepelhetett a 90 Olympius idejében s ha ennél a helynél is nem tévednek Plinius, Chrysostomos és mások, kik az idősebb Aglaophont Polyquozes atyjának mondják, akkor itt bizonyára egy második Aglaophontól van szó.

*****) Adeo iam colorum usus increbruerat, adeoque ars perfecta erat ut in eo proelio iconicas duces pinxisse traditur. Nat. Hist. (XXXV. 57.) ismeri annak az adatának rendkívüli fontosságát.

*****) L. Böttiger i. m. 268 és köv. U. H. Brunn i. m. II. 10 l. Overbeck i. m. 215 l.

18
Hiz
Öreg nehe
— krig. 2
nyban)
kgon felül
ronként 2
kőnyű p
rig. Magy
sulyban 5
sulyban 4
felül suly
terjedő sul
erjedő sul
Sert
letben 606
atott 95
284 db. 1
késletben
lanyha.
Bu
A készár
Bu
Bánsági
,
,
Tiszavidél
,
,
Pestvidék
,
Fehérmeg
,
Bácskai
,
Észak ma
,
Rozs első
, máso
Árpa takar
, éget
, serf
Zab —
Tengeri há
, más
Repeze bá
Debrecz
Polyó szám
Ujdonság
Szón
Franciaia
dean Geor
Vasárna
Dolután
gyermek- é
leszállított
A gye
a
Népszinmű
Irja: Bo

Közgazdaság.

Kőbányai sertés-piacz.

nov. 12.

Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendű Öreg nehéz (páronként —400 klgon felüli sulyban) — krig. 2. Öreg közép (páronként 300—400 kilogram sulyban) — krig. 3. Fiatal nehéz (páronként 20 kgon felüli sulyban) 54-55 krig. 4. Fiatal közép páronként 251—320 klg.— sulyban 54—55 krig. 5. Fiatal könnyű páronként 250 kgr. terjedő sulyban 54—56 krig. Magyar szedett nehéz páronként 280 klg. felüli sulyban 52—53 kr. Közép pk-int 220g—10 klg. fe sulyban 44—45 krig. Könnyű pként 2:0 klg. terjedő sulyban 43—44 krig. III. Szerbia Nehéz pként 260 klg felüli sulyban 53¹/₂, 55 krig. Közép pként 220—260 klg terjedő sulyban 45—46 krig. Könnyű pként 220 klg terjedő sulyban 53¹/₂—54 krig.

Sertés létszám 1896 nov. 9-ik napján volt készletben 6066 drb. 1896. nov. hó 10-ik napján felhajtott 95 drb. 1896 nov. 11-ik napján elszállított 284 db. 1896. évi nov. hó 12-ik napjára maradt készletben 5972 db. A hizott sertés üzletirányzata — lanyha.

Budapesti gabonatözsde.

nov. 12.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései akövetkezők

Búza	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	75	7.75	7.85	78
"	77	7.95	8.00	80
"	79	8.05	8.10	80
Tiszavidéki ó	75	7.90	7.95	78
"	77	8.05	8.10	80
"	79	8.15	8.20	80
Pestvidéki ó	75	7.85	7.90	78
"	77	7.95	8.00	78
"	79	8.05	8.10	80
Fehérmegyei ó	75	7.85	7.90	78
"	77	7.95	8.00	78
"	79	8.05	8.10	80
Bácskai ó	75	7.90	7.95	78
"	77	8.05	8.10	80
"	79	8.15	8.20	80
Észak magy	75	7.85	7.90	78
"	77	7.95	8.00	78
"	79	8.05	8.10	80

	Min. hekt.-ben	Ar kilógram.
Rozs elsőrendű uj	70—72	6.65 6.70
" másodrendű "	—	6.55 6.06
Árpa takarmánynak "	60—62	4.00 4.30
" égetni való "	62—64	5.10 5.90
" serfűzdei —	64—66	6.50 8.—
Zab — uj	39—41	3.45 6.—
Tengeri bánsági — uj	—	4.25 4.30
" más nemű "	—	4.15 4.20
Répeze bánsági	—	0.— 1.57
		10.25 10.—

Debreczeni városi színház.

Polyó szám 51. Bérlet 37. szám.
Ujdonság! Itt először. Ujdonság!

Szombaton, 1896. november hó 14-én

itt először

Csak párosan.

Francia bohózat 3 felvonásban. Irták: Feydean Georges, Desvallieres Maurice. Fordította dr. Komor Gyula.

Vasárnap november 16-én, két előadás:

Délután 3 órákor Este 7 órákor
gyermek- és népelőadás rendezés helyárrakkal

A gyerekek asszony.

Népszinmű 3 felvonásban. Irtja: Bekor József.

1000 év.

Töréneti látványos színmű 10 képben. — Irtja: VERŐ GYÖRGY.

VASUTI MENETREND.

1896. október hó 1-től.
(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)
Debreczenből indul:

Budapest-felé	gyorsvonat reggel	8 ó. 15 p.
Budapest—Nagyvárad-felé	délután	12 ó. 36 p.
"	délután	3 ó. 48 p.
"	este	10 ó. 31 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé)	délután	3 ó. 48 p.
"	minden kedden déli	12 ó. p.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat	este	8 ó. 15 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	délután	4 ó. 07 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	este	8 ó. — p.
Csak Szatmárig	reggel	8 ó. 25 p.
Miskolcz—Kassa felé ¹⁾	reggel	5 ó. 30 p.
Miskolcz—Kassa felé ²⁾	este	8 ó. 10 p.
Szerencs—S.-A.-U.—Kassa felé d. u		4 ó. 02 p.
H.-BöszörményB.-Szt-M felé máv-ról reggel		5 ó. 28 p.
"	vásártérről	5 ó. 51 p.
"	máv-ról	3 ó. 57 p.
"	vásártérről	4 ó. 10 p.
F.-Abony felé máv-ról reggel		4 ó. 42 p.
"	vásártérről	5 ó. — p.
Ohat—Köcs—Polgár felé máv-ról d. u.		4 ó. 12 p.
"	vásártérről d. u.	4 ó. 24 p.
Derecske—Nagy-Léta felé 8 ó. r. 35 p. és d. u.		4 ó. 17 p.

Debreczenbe érkezik.

Budapest-Nagyvárad felől	délután	3 ó. 47 p.
"	gyorsvonat este	7 ó. 09 p.
"	reggel	2 ó. 40 p.
N.-Várad-Pi-Ladány	reggel	5 ó. 12 p.
M.-Sziget—Szatmár felől	reggel	7 ó. 50 p.
"	délután	15 ó. 16 p.
"	este	10 ó. 16 p.
Csak P.-Ladányról	reggel	7 ó. 40 p.
Csak Szatmárról	este	6 ó. 58 p.
Kassa-Miskolcz felől ¹⁾	reggel	8 ó. 37 p.
Kassa-S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	déli	12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől ²⁾	este	7 ó. 50 p.
B-Sz-M—H.-Böször felől vásártérré reggel		8 ó. 09 p.
"	máv-ra	8 ó. 17 p.
"	vásártérré	este 6 ó. 40 p.
"	máv-ra	este 6 ó. 49 p.
F.-Abony felől vásártérré délután		5 ó. 23 p.
"	máv-höz	5 ó. 32 p.
Ohat—Köcs—Polgár	vásártérré reggel	7 ó. 50 p.
"	m. á. v. hoz	8 ó. — p.
Derecske—Nagy-Léta felől r. 7 ó. 25 p. d. u.		3 ó. 18 p.

Budapestről—Debreczenbe indul:

az este 7 ó. 09 p. érk. Gyors-vonat d. u.	2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 p. » Személy-vonat este	7 ó. 05 p.
az » 2 ó. 40 » » sz. v. (Püspökladányig gy. v. átszállással) este	9 ó. 15 p.

Budapestre érkezik:

eggel 8 ó. 40 p.-kor ind. gy. v. délután	1 ó. 50 p.
déli 12 ó. 36 » » sz. v. este	8 ó. 10 p.
este 10 ó. 31 » » reggel	5 ó. 45 p.

- 1) P.-Ladánytól gyorsvonat.
- 2) Közvetlen koci Miskolczon át Budapestre.
- 3) Közvetlen koci Bp-tről Miskolczon át

Nyílttér. Müller-szálloda „A MAGYAR KIRÁLYHOZ” BUDAPESTEN

A város központján. Ujjonnan berendezve. Villanyos világítás. A földalatti vasut végpontján Uj ulajdontos. Kötő szolgálat. Igen mérsékelt árak. Világítás és kiszolgálás nem számítattim

1223—1896. v. k. sz.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak 23575/1896. P. sz. végzése folytán közhírré tételik, miszerint Kathy József részére Albert István és társa debreczeni lakosoktól 316 forint 80 kr. tőke, ennek esedékes 6% kamatai és eddig összesen 56 frt 75 kr. perköltség erejéig 1896. évi szept. hó 8 és 10-én biróilag lefoglalt és 364 forintra becsült butorok, szűrők

és egyebekből álló ingóságok 1896 évi december hó 3-án d. e. 9 órakor kezdetét veendő és Csokonai-utca 1460 sz. alatt megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni. Debreczen, 1896. évi nov. hó 11-én.

Sugár Gynla
bir. kiküldött.

EGY KERESETT CZIKK eladására

ügyes helyi ügynökök

kerestetnek.

Czim a kiadóhivatalban.

228.

Az „István gőzmalom” társulat GYÁRTMÁNYAINAK ARJEGYZÉKE

Az 1887. április hó18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított 1887. évi június 1-én életbeléptetett eladási fizetési és szállítási módozatokra vonatkozó egyezmények szerint.

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL

Készpénzfizetés mellett, zsákkal együtt:	100 kiló
A Asztali dara nagyszemű	15.40
B Szinte » aprószemű	14.60
C Királyliszt	14.60
1. Lángliszt kivonat	14.20
2. Elsőrendű zsemlye liszt	13.60
3. Zsemlye liszt	13.—
4. Elsőrendű kenyér liszt	12.40
5. Közép kenyér liszt	11.80
6. kenyér liszt	11.40
7. Barna kenyér liszt	9.80
8. Takarmány liszt	6.80
11. Finom korpa zsákkal	3.60
11. " " zsák nélkül	3.40
12. Durva korpa zsákkal	3.60
12. " " zsák nélkül	3.40
Csirke buza zsák nélkül	3.—

A zsákok súlytartalma, teljesült tiszta súlynak véve.

A. B. 0—6 számig 85 kilogramm.
7. és 8. szám 70
11. és 12. szám 50
Debreczen, 1896. nov. 12.

PACHO L K KAROLY

(Alapított 1864-ben)

Első magyar kard-, sarkatyu- és vivőfelszerelési gyár BUDAPESTEN.

Gyártelep: VII., Balassa-utca 5. sz.
Főüzlet: IV., Koronaherczeg-utca 10.
Fiókiüzlet: VIII., Üllői ut 66. sz.

Ajánlja saját gyártmányu tisztai, gyógyszereszi, állatorvosi, legénységi uymint **díszmagyar-, jogász és gyermek-kardok, sarkantyuk, és kardkötő portopeék** olasz, francia és magyar vivőszereit.

Mindenemü javítások elfogadtatnak.

Arjegyzéket franco küldök.

Hirdetés.

Felhívom az alább megnevezett nagycse-rei kaszáló birtokosokat, hogy kaszálójok átadásához az alább jelzett napokon és sorrendben d. e. 9 órától — d. u. 3 óráig saját kaszálójokban megjelenni sziveskedjenek.

November hó 17-én Kedden.

1. Keszei Józsefné 2272 h. sz. a.
2. H. nar István Nagy-Csere 17 sz. a.
3. Kozma András Nagy-Cserén.
4. Boros Ferenczné 935 h. sz. a.
5. özv. Székely Mihályné 1998 h. sz. a.

November hó 18-án Szerdán.

6. Kovács István 1374 h. sz. a.
7. özv. Fried Károlyné 19 h. sz. a.
8. Buzás Elek 2183 h. sz. a.
9. Szabó Mihály 1394 h. sz. a.
10. özv. Tóth Mihályné 1781 h. sz. a.

November hó 19-én Csütörtökön.

11. Jámor Ferencz 1309 h. sz. a.
12. Balogh István 2411 h. sz. a.
13. Szabó József 2012 h. sz. a.
14. Rácz Balint 3606 h. sz. a.
15. Szilágyi Istvánné 705 h. sz. a.

November hó 20-án Pénteken.

16. Molnár Sándor és neje 1876 h. sz. a.
17. Csáki János 1194 h. sz. a.
18. Csáki János 1194 h. sz. a.
19. Apródi Mihály 289 h. sz. a.
20. S. Nagy Sándor 1259 h. sz. a.

November hó 21-én Szombaton.

21. Bakóczy András 1010 h. sz. a.
22. Zöld Mihály 1120 h. sz. a.
23. Zöld Mihály 1120 h. sz. a.
24. Simonffy Imre 2156 h. sz. a.
25. Möricz András 840 h. sz. a.

November hó 23-án Hétfőn.

26. Kádár István 1530 h. sz. a.
27. Bancsi János 3087 h. sz. a.
28. özv. Király Lőrén 360 h. sz. a.
29. Kovacs Andrásné 1325 h. sz. a.
30. Varga Mihály örökösai 2010 h. sz. a.

November hó 24-én Kedden.

31. Jámor Ferencz 1309 h. sz. a.
32. Miskolczi János 765 h. sz. a.
33. Major János 2830 h. sz. a.
34. Liedermann Mihály 1440 h. sz. a.
35. H. Szabó Antal

November hó 25-én Szerdán.

36. Ecsedi István 1241 h. sz. a.
37. Lévai Ferenczné 345—1814 h. sz. a.
38. Bekes István 3657 h. sz. a.
39. Vas István 1339 h. sz. a.
40. David Sándor 1864 h. sz. a.

November hó 26-án Csütörtökön.

41. Dezsi János 1022 h. sz. a.
42. Jenei Ferencné 331 h. sz. a.
43. Apródi Mihály 289 h. sz. a.
44. Nagy Balint 864 h. sz. a.
45. Szűts István 3609 h. sz. a.

November hó 27-én Pénteken.

46. Keresztesi és Arany 79 h. sz. a.
47. Kóber György 66 h. sz. a.
48. Kertész Mihály 1245 h. sz. a.
49. Szabó Istvánné 311 h. sz. a.
50. Némethi és Kis Gábor 2601—476 h. sz. a.

November hó 28-án Szombaton.

51. Danka Ferencz 114 h. sz. a.
52. Vértési és Varjas 2410 h. sz. a.
53. Fekete Balintné 2054 h. sz. a.
54. Domján Lajos 1352 h. sz. a.
55. özv. Karsai Palné 616 h. sz. a.

November hó 30-án Hétfőn.

56. Szentesi István 2526 h. sz. a.
57. Aszalós Ferencz 2338 h. sz. a.
58. Juhász György 1395 h. sz. a.
59. Gaál Józsefné 1786 h. sz. a.
60. Marjalaki Mihályné 1803 h. sz. a.

December hó 1-én Kedden.

61. Kovács Gábor 2984 h. sz. a.
62. Teremi János 208 h. sz. a.

63. Tóth Istvánné 1864 h. sz. a.
64. Csikos Ferenczné 1372 h. sz. a.
65. Szilágyi József 2192 h. sz. a.

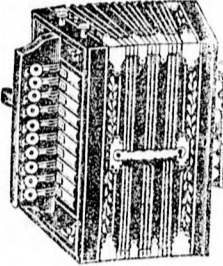
December hó 2-án Szerdán.

66. Makai István 751 h. sz. a.
67. Tökés Istvánné.
68. Harsányi Sándorné 2623 h. sz. a.
69. Bot István 1919 h. sz. a.
70. Balogh Istvánné Nagy-Cserén.

Debreczen, 1896 évi November hó 6-án.

Török

erdőmester.

Csak 4 1/2 frtért

szállítom az én világhírű

„BOHEMIA“

húzó harmonikáimat, hosszú foggantyúval és valódi gyöngyház lapocskáival 2 kettős rugója és 11 rétegű erős foggantyúja van, eltörhetetlen réz óvsarkokkal.

A hangok egyes lapokon vannak, minek következtében a harmonika orgonaszerű hangu.
0 hangu 2 Reg. nagys. 15 1/2 + 33 cm. = frt 4 1/2
0 " 3 " " 17 + 34 " = " 5 1/2
80 " 4 " " 17 1/2 + 34 1/2 " = " 6 1/2
Saját magát tanító iskola ingyen. — Porto és csomagolás 60 kr.

Képes árlap ingyen.

SCHUSTER C. A. harmonika-gyáros
GRASLITZ, (Csehország.)

Küldés utánvétellel. — Becserélés megengedve. Viszonté kárkeresetetnek.

Dr. Róthschnek V. Emil

gyógyszertára az »Arany egyszarvúhoz«

DEBRECZENBEN, Kossuth-utca 19.

(Alapított 1772.)

Ajánlja következő, közkeveltségnek örvendő általánosan elterjedt és kitűnő minőségű gyógyszer- és pipere különlegességeit:

Dr. Róthschnek-féle

SÓSBORSZESZ

sebek, zúzódások vagy gyulladásoknál egyenlő mennyiségű vízzel hígítva borogatásul használható. **Csúszos**, vagy **kőszvényes** bántalmaknál tisztán, bedörzsölésül használva, felülmúlhatatlan szer. Egy kávéskanálnyi egy pohár vízbe öntött kitűnő minőségű és ízű **szejvizet** ad. 20—25 csep cukorra csepegtetve a legerősebb **gyomorgörsöt** is megszünteti.

Egy üveg ára 50 kr.

Dr. Róthschnek-féle

TANNIN-OLAJ

az egyedüli valóban biztosan ható szer, amely a hajbort jobban, mint bármi más erősíti, ez által **meggátolja a haj kihullását!** Rövid használat után meglepő az eredmény.

Egy üveg ára 80 kr.

Dr. Róthschnek-féle

Kárpáti mellthea

kitűnőnek bizonyult szer **köhögés, rekedtség, elnyájkasodás, influenza, tüdőhurut** s általában a légzőszervek mindennemű betegségei ellen.

Egy doboz ára 20 kr.

Dr. Unna-féle

Salicyl-Colloidium

a legbiztosabb szer **tyukszemek, szemölcsök, bőrkeményedések és rovarcsípések** ellen.

Egy üveg ára 50 kr.

Dr. Róthschnek-féle folyékony glicerín crème egy üveg ára 85 kr

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan teljesítetnek.

Arany Erem. **Kárpáti mellszörp** Érdem Erem.

KÖHÖGÉS ELLEN

mell- és tüdőbetegnek részére.

Ezen szörp mell- és torokbajoknál, elnyájkasodás, rekedtség, idült hurut, inger és számköhögés, nehéz lélegzés, tüdővész, továbbá általános és gyomorgyengeségnél legjobb sikerrel használtatik.

A mellszörp gyermekeknek is adható. Egy nagy üveg ára 80 kr., egy kis üveg 50 kr.

Kárpáti mellpasztillák.

Ezen pasztillák a magas Tátrán található gyógyfüvek és gyökerekből készülnek, szintén legjobb sikerrel használtatnak a fentebb felsorolt betegségeknek. Egy doboz ára 25 kr.

Kárpáti mellthea.

Egy nagy csomag 40 kr., egy kis csomag 20 kr. Szintén kitűnő sikerrel használtatik a fentebb felsorolt betegségeknek.

Valódi minőségben kapható a készítő **Molnár Lipót** gyógyszerésznel Kassán, Debreczenben **Tóth Béla** gyógyszerésztárában Tisza-Palota.